

nedsættelse, hvilket ville medføre en formindsket bonustildeling.

Bestemmelsen i *stk. 6* går ud på, at ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond også fordeler afgiften ved at reducere rentetilskrivningen.

I *stk. 7* foreslås, at firmapensionskasser, der har tarifordninger, for disse ordninger kan vælge at fordele afgiften enten efter reglerne for livsforsikringselskaber eller reglerne for tværgående pensionskasser, jfr. henholdsvis *stk. 2* og *3* eller *stk. 5*.

I *stk. 8* er der foreslået regler for fordeling af afgiften for tilsagnsordninger i pensionskasser. Disse ordninger er principielt opbygget på samme måde som de, der er omfattet af *stk. 4*. Pensionen udgør ofte en procentdel af lønnen på pensioneringstidspunktet. Efter pensioneringen er reguleringsmetoderne forskellige. Som eksempler kan nævnes:

- 1) Fuld regulering, hvilket betyder, at pensionen hele tiden står i et bestemt forhold til den løn, som en tilsvarende medarbejder har.
- 2) Dyrtidsregulering.
- 3) Delvis dyrtidsregulering.
- 4) Forskellige reguleringer efter nuværende og tidligere tjenestemandregler.
- 5) Regulering ud fra pensionskassernes overskud (bonus).
- 6) Ingen regulering.

Hvis afgiften bevirker, at pensionskassen ikke kan opfylde sine forpligtelser, vil det som udgangspunkt være nødvendigt, at den til pensionskassen knyttede aktuar i samarbejde med bestyrelsen udarbejder forslag til en nedskrivning af ydelserne. Dette medfører en ændring af det tekniske grundlag for pensionskassen, som skal godkendes af forsikringstilsynet. Hvis en sådan nedskrivning ikke finder sted, vil det være nødvendigt for forsikringstilsynet at træffe beslutning om en tvangsmæssig nedsættelse af pensionsydelse i henhold til pensionskasselovens § 21, *stk. 4*, for at undgå en likvidation af pensionskassen.

Disse tilsagnsordninger er ofte en del af arbejdsaftaler. Der foreslås derfor – som for tilsagnsordninger afdækket i forsikringselskaber – åbnet en alternativ mulighed for, at parterne kan aftale en forhøjelse af bidragene, således at de afgivne tilsagn kan fastholdes. Der skal i så fald gives pensionskassen meddelelse herom inden den 1. april i henholdsvis 1983 og 1984.

I *stk. 9* foreslås, at pensionsfonde efter pensionsbeskatningslovens § 6, der hovedsagelig omfatter firmapensionsfonde, kan fordele afgiften på samme måde som firmapensionskasserne, dvs.

enten efter reglen i *stk. 7*, eller, hvis de ikke er tarifmæssigt opbyggede, efter reglen i *stk. 8*.

Stk. 10 omhandler fordelingen af afgiften i kapitalpensionsfonde, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12. Disse fonde adskiller sig kun fra individuelle pensionsopsparingskonti i pengeinstitutter ved, at der sker fælles forvaltning af medlemmernes opsavede midler. Afgiften foreslås derfor fordelt forholdsmæssigt på medlemmerne efter reglerne i *stk. 3*.

For hjælpe- og understøttelsesfonde efter pensionsbeskatningslovens § 52 bliver der ikke spørgsmål om fordeling af afgiften. Efter de gældende regler skal fondens midler uddeles efter bestyrelsens skøn for 1 år ad gangen, og de personer, der kan opnå understøttelse, har ikke noget retligt krav på ydelser fra fonden.

I *stk. 11* er der fastsat bestemmelser om fordeling af afgiften for pensionskasser og pensionsfonde, der ikke er omfattet af de foran omtalte bestemmelser. Bestemmelsen finder blandt andet anvendelse på en række statsgaranterede pensionskasser.

Spørgsmålet om, hvorvidt afgiften er fordelt korrekt på de enkelte forsikringstagere og pensionskassemedlemmer m.v., henhører under tilsynsmyndigheden. For de fleste forsikringselskaber og pensionskasser henhører spørgsmålet således under forsikringstilsynet. For Statsanstaltens vedkommende er det dog finansministeriet, der er tilsynsmyndighed, og som må tage stilling til fordelingen. For de pensionskasser og pensionsfonde m.v., der ikke hører under forsikringstilsynet, afgøres spørgsmålet om fordeling af afgiften af den myndighed, som i øvrigt fører tilsyn med ordningen.

Til § 12

Bestemmelsen tager sigte på de situationer, hvor kapitaludbetaling finder sted, inden afgiften er fordelt. I disse tilfælde sker fordelingen af afgiften efter *stk. 1* ved, at der tilbageholdes 2,3 pct. af det pr. 31. december i det foregående år beregnede kapitalkrav. Ved ophævelse af en forsikrings- eller pensionsaftale tilbageholdes afgiften ved, at tilbagekøbsværdien eller udtrædelsesgodtgørelsen beregnes på grundlag af et med afgiften reduceret kapitalgrundlag. Ved at fordele afgiften med en lavere sats end afgiftssatsen, opnås det, at renter af afgiftsbeløbet fra statutidspunktet til det tidspunkt, hvor afgiften indbetales, tilfalder den enkelte kontraktøver. Derfor skal rente- eller bonustilskrivning fra 1. januar til udbetalingstidspunktet